

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3949/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник др Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 75/19 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 75/19 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 75/19 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 126/19 од 15.05.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, исплати износ од 400 евра у динарској противвредности, према средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од 15.05.2019. године до исплате.

Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у преосталом делу од тражених 3.000 евра у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу НБС, до досуђеног износа од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 59.400,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 75/19 од 06.11.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Сремској Митровици Прр1 126/19 од 15.05.2019. године, тако што је досуђени износ од 400 евра, повишен на

износ од 900 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС, са законском затезном каматом од 15.05.2019. године до исплате. У преосталом делу, одбијен је као неоснован тужбени захтев за износ од 2.100,00 евра са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а износ накнаде трошкова парничног поступка је снижен на износ од 23.400,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова жалбеног поступка, исплати износ од 10.080,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој исплати износ од 12.000,00 динара на име трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца који се односи на новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у поступку пред Привредним судом у Сремској Митровици Ст 24/10, а повреда овог права тужиоцу је утврђена решењем Привредног апелационог суда у Београду Рж Ст 1059/2018 од 08.08.2018. године. О праву тужиоца на новчано обештећење и висини новчаног обештећења другостепени суд је одлучио у смислу одредбе члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Врховни касациони суд сматра да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе, с обзиром да се висина новчаног обештећења одређује у сваком конкретном случају, према чињеницама и околностима које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.02.2019. године. Вредност побијаног дела предмета спора 360.000,00 динара. Првостепена пресуда је донета 15.05.2019. године, а другостепена пресуда је донета 06.11.2019. године.

Чланом 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, бр. 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из

закона којим се уређује парнични поступак (став 1), и да ревизија није дозвољена (став 3).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**